

Werner Lutz

EGYSZERŰ AZ ÉJSZAKA

Egyszerű az éjszaka
széles torkolatával.
Egyszerű a nappal
szellős lombátrával.
Egyszerű a madarak röpte.
Életet írnak
a végtelenbe.
Egyszerűek a dolgok.
Velem lélegeznek.
Egyszerű a csend,
melyen át a halál
majd hozzám lép.
Egyszerű a por.
Elvegyül a porral.

IGEN ÖSSZESZÓLALKOZTUNK

Igen összeszólkóztunk
már nem tudjuk miért
és leszállt az est
az égetett agyag-est
hogyan összegyűjtsük a hamut
szóhamu fényhamu

cseppek ferde írása szalad végig
az ablaküvegen
szócseppek fénycseppek

TALÁN A SZÜRKE

Talán a szürke
a legbiztosabb szín
inkább az állapot
semmint a fény dolga
betegséghez hasonlatos
melyet lassanként
kezdünk elfogadni

KÉPZELD

Képzeld
hogyan béke lakozik benned
vágy nélküli bozót
növekszik bensődben
verebek lakják
egész nemzetség szemtelen
csivogó veréb

ÉJSZAKA

Éjszaka
mely a titkokat óvja

éjszaka hogy rá ne szedjen
a nappal

nem az éjszaka nem fénymentes
nem klorofill nélkül való

és nem mentes az álmok suttogásától sem
amelyek ősidők óta álmatlanok

A PARTON ÜLÖK

A parton ülök
kapcsolatokat teremtek
ismeretségek áramlanak felém
aki a parton ül
egymással mind rokon
aki a köveken a folyó felső
és alsó szakaszán
vagy valahol e kettő között
egy kövön ül
része a folyónak
a folyó áradó szalagjába kapaszkodik
ugyanaz a víz áramlik át szemeinken
és az uszadék amit magával hoz
mindenkinek nekiütődik
ha valaki feláll és távozik
űr marad utána
amíg valaki megjön elhelyezkedik
és a vizet újra továbbadja

ALUDNI ÉS FELÉBREDNI A VÍZÁRAMLÁSBAN

Aludni és felébredni a vízáramlásban
és reggelente
érdeklődni az éjszakáról
hogy hordalékot hozott-e
iszapos volt olajtól szennyezett
vagy egyetlen hosszan tartó
önmagába visszatérő monológ

TÁMADNI

Támadni
vagy csak elviselni
szembeszegülni
és elámulni
a hiábavalóság erején

lombtalan idő
humuszlépteket hallani
a frissen szántott földeken
a szavakban ott rejlik
az oxidálódott fém
visszafogott fénye

BENŐ ESZTER fordításai